

P. S. Nog har Du gått för långt deri att beskylla N<ordström för *angifning*. Emellertid tycks Han i Dag ej blifva Dig något skyldig. – Hela Er polemik har tagit en bedröflig vänning. Vous serez bientôt usés tous les deux.

202 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 17.II 1846
HUB, JVS handskriftssamling

10

Min Heders Bror,

Gifves det i denna ofullkomliga verld en flitigare Correspondent än Du har i mig. Här skickar jag Dig en Replik på Din anmärkning (i Saima) mot Konstföreningen. Man har gjort det förbehåll att jag ej skulle nämna författaren, men af finheten i Styl och vänningar torde Du lätt kunna gissa till Honom. Jag hade den Åran att öfvertala Honom att inskicka Uppsatsen till Saima hellre än att låta införa den i H<elsing>fors Tidningar, så mycket mera som den är så skriven att Du med nöje kan införa den, hvilket jag på Dina vägnar lofvat att Du skall göra med det första. Glöm derföre ej detta och drag Dig för öfrigt med samma artighet ur spelet.

20

Nordström och Törnroth resa i morgon till Petersburg. Ehuru N<ordström>ms afsked, ankommit är det dock ej säkert, som Du ser huru denna längdans slutas.

Jag hoppas att jag ej gjort annat än hvad Du ej ogerna ser, då jag åt Nordström och Lille visat Ditt sednaste bref, hvars ton i det hela är försonande och försonlig. Skulle jag ej varit säker att det äfven på N<ordström> skulle göra ett sådant intryck, så hade jag derom kan Du vara öfvertygad ett tagit mig en slik frihet. Också tror jag att brefvet ej förfelat denna verkan, efter N<ordström> sedan Han genomläst det, ej hade mera derom att anmärka. Du känner Hans manér.

30

Tuus ut semper
J. J. Nervander

Hfors d. 17 Febr.
1846.

40

203 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 21.II
1846

RA, Borgå domkapitels arkiv

Ödmjukaste Memorial.

Sedan Förste Kollegan, Magister Johan v. Becker efter tvenne veckors tjänstledighet, under hvilken tid Studenten Axel Aspelund ombesörjt v. Beckers åligganden vid Skolan, nu för angelägna ärenders skuld nödgas ytterligare göra en resa från staden, och jag derföre antagit Studenten, Aspelund att fortfarande v. Beckers tjänsteåligganden för-
rätta, så får jag till Högvördigste Herr Biskopen Doctorn och Ordens-
ledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet om detta förhållande
aldra ödmjukast inberätta; äfvensom jag lika ödmjukt får äran anmäla,

50

att Andre Kollegan, Magister Melander, hvilken ex professo idkar matematiska studier, numera öfvertagit undervisningen i Geometri och Aritmetik på Skolans tre lägre Klasser, hvaremot Studenten Aspelund på samma Klasser vårdar undervisningen i Religionskunskap, Historie och Geografi. Kuopio den 21 Februari 1846.

Joh. Vilh. Snellman,

Till Det Högvördiga Domkapitel i Borgå.

10

204 C. H. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 28.II 1846
HUB, JVS handskriftssamling

Keppos d. 28:de Febr. 1846

Älskade Min Son!

20 Jag finner min hand vara så pass kvalificerad at jag i dag kan fatta i pennan för att något lätta mit hjertas trängande behof till utgutelse af de trasslade käntslor som tränga sig fram vid hvarje åtancke af Din ställning här i dödligheten. Min Egen åter bärer jag med Resignation under Försynens milda försorg, utan at störa Dig med Långa Relationer.

Jag tröstar och gläder mig dock at Din själ njuter stor vederqvickelse emot för detta, af en öm Makas deltagande Kärlek (som Gud stadfäste!) under alt arbete och tråk som jag föreställer mig tager tid och krafter i anspråk; men så är det, så blifver det *doloribus itur ad astra*.

30

N:o 4 af Saima den enda jag sedt i år, är mera nedslående, i stället de sidsta Numror af förledne år visade at Du var Dina opponenter gissel Det gör äfven mig ondt at se så mycket uselhet utgå ifrån de Ådror i Samhället, som man vanligt väntar bättre.

Ja Älskade Son! Jag ärfar ofta det samma, ehuru jag sällan sammanträffar med menniskjor, då jag nu sedan före Jul icke varit till Staden ekle>r träffat Otto, som färdats jemt i sina bestyr. Anna hade en farlig pneumoni men är nu G<ud ske> L<ov> åter frisk: Jag Declinerar så småningom under jemt hälsosamt tråk, som jag är van vid.

40

Palo är nu betalt, den Ena köparen redan ifrån hemmanet. Jag Transporterade alt på Kyntzell men har ej än fått Liqid: någon afprutning på Rantan är väl lofvad.

Dina utgifter årkigen måste vara betydliga nolens volens så väl i Böcker Tidninga>r tiggerie>r prayerier &c. &c. så at Behålningen af Saima är fin,

50

Jag hafver tils Dato kommit fram med egen afkastning så när som Fisk och Smör; (Potates räcker öfver året), men nu måste jag åter anlita Otto för at få föda åt mina Får och Fålar. Willig är Han at Assistera, jag vet ej på hvad grund; men lika väl tycker jag det är svårt at belasta honom (ehuru det är en smula uti Hans rörelse), då äfven Sågen stått hela året i brist af Stock! – Jag önskar ofta at vara Din Bibliothekarie, men i saknad af Lectur är jag nögd uti mina åskådningar. All Materia (så kallad) försvinner; endast Ide och skön form återstå som verklighet för mig; ock phenomen lifvet en Expancio Creationis sträfvande till Sideral lif. Mit lif är nu nestan som en vandring i Öknen: Pietist(er)ne